

Misjpatiem - מִשְׁפָּטִים

Sjemot 21:1-24:18

(כד:ז) וַיִּקְרָא סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנוֹ הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע:

Sjemot ✦ Wa-eera ✦ Bo ✦ Besjallach ✦ Jitro ✦ **Misjpatiem** ✦ Teroema ✦ Tetsawee ✦ Ki Tisa ✦ Wajakheel ✦ Pekoedee

(24:07) Nu nam hij het verbondsboek en las het ten aanhoren van het volk en ze zeiden: "Al wat de Eeuwige heeft gesproken zullen we doen, we zullen gehoorzamen."

Misjpatiem betekent rechtsvoorschriften, wetten. Een groot deel van parsjat Misjpatiem gaat over de manier waarop we met onze medemensen moeten omgaan.

Slavernij

Er wordt eerst stilgestaan bij de wetten over slavernij. Slavernij wordt gezien als een noodzakelijk kwaad. Er wordt uitgelegd dat iedereen door omstandigheden slaaf oftewel dienaar kan worden en hoe er met slaven moet worden omgegaan. Ook wordt verteld dat een slaaf na zes jaar weer een vrij mens wordt. Wanneer een slaaf ervoor kiest om uit vrije wil bij zijn meester te blijven, moet de meester een piercing in het oor van zijn dienaar aanbrengen. De slaaf moet zijn meester vervolgens dienen tot het Joveeljaar (het 50ste jaar).

Sjemietajaar

Oorpiercing

In de parasja worden verschillende wetten genoemd, die op het eerste gezicht weinig met elkaar te maken hebben. Toch kunnen de wetten in twee groepen worden verdeeld.

Mens en medemens

De eerste groep bevat wetten die gaan over het toebrengen van schade aan de medemens door woorden of daden, te weten: moord en doodslag, kidnappen of verkopen van een mens, vandalisme en nalatigheid, schade door dieren, diefstal en bedrog, (uit)lenen van geld. Er worden regels gegeven over de wijze waarop schade moet worden vergoed. Vaak is dat een financiële vergoeding. Zo krijgt iemand die een ander verwondt, van de rechter een boete opgelegd. Het slachtoffer krijgt dat geld als compensatie voor de dagen waarop hij vanwege zijn verwondingen niet kan werken, en om de medische kosten te betalen.

Mens en God

In de parasja wordt ook stilgestaan bij een tweede groep wetten: de wetten tussen mens en God, zoals het houden van sjabbat en het vieren van de feestdagen, het verbod op tovenarij en afgoderij, het afstaan van de eerste vruchten van een oogst en het verbod op het vermengen van melk en vlees.

Aan het einde van de parasja vertelt Mosje de geboden en rechtsvoorschriften van de Eeuwige aan het joodse volk. Het joodse volk belooft eenstemmig: "Alle woorden die de Eeuwige gesproken heeft, zullen wij nakomen." Mosje schrijft vervolgens de woorden van de Eeuwige op.

Hij bouwt met twaalf rechtopstaande stenen, die een symbool zijn voor de twaalf stammen van Jisraeel, een altaar aan de voet van de berg Sinai. Hij laat stieren als vredeoffers voor de Eeuwige brengen. Daarna leest hij de woorden van de Eeuwige voor. Het joodse volk bevestigt: "Al wat de Eeuwige heeft gesproken zullen we doen, we zullen gehoorzamen."

De Eeuwige zegt tegen Mosje: "Kom naar boven, naar Mij, de berg op en blijf daar". Mosje gaat de berg Sinai op om nog meer wetten van God te ontvangen. Hij blijft 40 dagen en 40 nachten op de berg.

Mosje op de berg Sinai